

Täby kyrka

© Stockholms stift
Stockholm 2008
www.svenskakyrkan.se/stockholmsstift
info.stockholmsstift@svenskakyrkan.se

Täby kyrka

Täby församling, Roslags kontrakt, Stockholms stift

Täby kyrkby 3:12, Täby socken och kommun, Stockholms län, Uppland

Täby kyrka uppfördes som sockenkyrka under senare hälften av 1200-talet. Den har ett rektangulärt långhus med kor och är ett tidigt exempel på salkyrka. Sakristia med ribblöst kryssvalv av tegel byggs till i norr under 1300-talet och i söder uppförs vapenhus med gavelröste av tegel. Efter en brand i kyrkans tak i mitten av 1400-talet slås fyra kryssvalv av tegel över långhus och kor. På 1480-talet målas kyrkorummets väggar och valv av Albertus Pictor (ca 1440–1509) och hans verkstad. Valven har aldrig varit överkalkade och hör delvis till Alberts kvalitetsmässigt förnämsta målningssviter. Vid en restaurering på 1780-talet får kyrkan fönster mot norr, fasaderna slätputsas, interiörens väggar vitkalkas och kyrkan får delvis ny inredning ritad av arkitekten Jean Eric Rehn (1717–1793).

Täby kyrka är skyddad enligt 4 kapitlet lagen om kulturminnen och ligger inom område av riksintresse för kulturmiljön.

HISTORIK

Täby är en av Upplands fornlämningsrikaste socknar. Redan under bronsåldern började här en enkel bondekultur växa fram. Från 1000-talet finns Täby belagt som ortnamn på de vikingatida runstenarna vid Jarlabankes bro, byggd över sankmarken vid *Täby tä* där tä betyder smal väg mellan gärdesgårdar eller dyligt. Det är möjligt att Täby kyrka som så många andra medeltida kyrkor föregåtts av en träkyrka. Den nuvarande

kyrkan byggdes centralt och för Täby finns anledning anta att kyrkobygge och sockenbildning skett på en eller flera större jordägares initiativ i ett område som utvecklades till ren frälsejord. När kyrkan stod färdig omkring 1280 var hela Täby förenat i en socken, som fått namn efter den by där kyrkan byggdes. Delar av en runsten har påträffats inmurad i vapenhusets yttervägg. Den tillkom med största sannolikhet på grund av att stenar till bygget, som utfördes under senare hälften av 1400-talet, hämtades från Fittja strax väster om kyrkan.

Äldsta delen av kyrkogården omges till stor del av den medeltida bogårdsmuren. Senare, troligen under 1400-talet, uppfördes södra stigluckan med tegelmurat gavelröste i munkförband. 1763 ersattes en äldre klockstapel med den nuvarande uppe på höjden norr om kyrkan. Lindarna, planterade 1785, markerar kyrkogårdens omfattning fram till utvidgningen 1911 mot väster. Norra stigluckan nybyggdes 1929.

Idag är Täby kyrka en av fem kyrkor i en församling som tillhör de folkrikaste i landet.

BESKRIVNING

Omgivningen

Kyrkan ligger i Täby kyrkby, en halvmil norr om Täby centrum. Miljön närmast kyrkan, med prästgård, skola och ålderdomshem, nu ordenslokal och förskola, påminner om ett äldre socken-

centrum. Genom förtätning av den äldre villa-bebyggelsen under senare decennier har området fått en urban förortskaraktär. Mitt emot kyrkan ligger Eviga Ljusets kapell, ritat av arkitekt Uno Söderberg och invigt 1988. Det fungerar nu som **ekumeniskt** kapell och är även öppet för borgerliga begravningar.

Kyrkomiljön

Kyrkogårdens äldsta del omges av den till stora delar medeltida kyrkogårdsmuren med södra **stigluckan**. Trädkransens **hamlade** lindar planterades 1785. Norra **stigluckan** är byggd 1929.

Kyrkogården är utvidgad mot väster. I sydvästra delen ligger ett **kolumbarium** som ägs av

Klockstapeln.

Stiftelsen Höstsol. 1918 köptes egendomen Såsta i Täby av Stiftelsen Höstsol, som verkade för att ge pensionerade skådespelare någonstans att bo under sitt åldrande. **Kolumbariet** består av 104 nischer och är byggt i vinkel med ljust putsade murar och staket i svart smide. Överst finns inskriptionen: ”**Columbarium** för Höstsol, Gustaf Fredrikssons ålderdomshem, min högtidsdag går in, allt är så tyst och stilla.” Den första gravsättningen i **kolumbariet** ägde rum 1934 och den senaste 1989.

På en höjd norr om kyrkogården står klockstapeln från 1763. Den är inklädd och delvis spåntäckt samt tjärad. Klockorna, storklockan från 1700 och lillklockan från 1710, är ursprungligen gjutna av Gerhard Meyer d ä och senare omgjutna.

Kyrkobyggnaden

Kyrkan är orienterad i öst-västlig riktning med **koret** i öster. Murarna, uppförda av gråsten, var länge oputsade med synliga, Brett utstrukna fogar. Från en brand i mitten av 1400-talet finns över valven rester av puts på **långhusets** murar och västgavel samt kolnade rester av en äldre, öppen takstol. Kyrkans nuvarande takstol är sannolikt tillkommen i samband med restaureringen efter branden och bör kunna dateras till 1400-talets mitt. Uppmätningar från 1915 visar en medeltida typ av takstol, utformad med **saxsparre** och två **hanbjälkar**, som troligen fortfarande bär upp kyrkans branta takfall.

Exteriör

Kyrkan har idag spritputsade fasader med släta omfattningar. Vid en fasadrenovering 1959–61 knackades putsen ner för att eventuellt åter visa

Exteriör mot sydost.

kyrkans murar i ett oputsat skick. Synliga lagningar i samband med ändrade muröppningar gjorde att fasaden åter putsades, nu med ett kalkcementbruk. Utformningen från sent 1800-tal, med **spritputs** och **slätputs**, behölls och fasadernas kalkcementbruk har 2005 kalkavfärgats. Träspån har troligen varit kyrkans takbeläggning sedan medeltiden.

Interiör

Vapenhusets kalkmålningar dateras till omkring 1500. De är blekta av tidigare överkalkningar och fragmentariskt bevarade. Upphovsmannen

Sydportalen mot norr.

Detalj av valvmålning av Albertus Pictor.

är oidentifierad. Den rikt järnbeslagna ekdörren med **stocklås** är original från 1400-talet.

Vid valvslagningen på 1450-talet försågs **långhuset** och **kor** med fyra **kryssvalv** av tegel med helstensribbor, överputsade med ett grovt kalkbruk som följer underlagets ojämnheter. Minst 30 år senare, på 1480-talet, kalkades åter kyrkorummets väggar och valv och målades av Albertus Pictor i den för Albert och hans verkstad välkända stil som man känner igen från kyrkorna i Solna, Härnevi och Härkeberga. Valvmålningarna har aldrig varit överkalkade och är i god kondition. De hör delvis till Albertus Pictors kvalitetsmässigt förnämsta målningssviter, även om vissa målningar utförts av nära mästa-

ren stående lärlingar. Särskilt betydelsefulla bildmotiv, som kyrkans centrala kultbild, **Nådstolen**, en framställning av **Treenigheten** samt Mariamotiven, har han säkerligen ensam svarat för. Samma gäller uppläggnings- och utformningen av målningssviten i sin helhet. Täbymålningarna har en rikedom av dekorativt slingrande växtornamentik utmed valvribbor och väggpelare. Speciellt känt är ett av västvalvets motiv som återger schackspel med Döden. 1993–94 rengjordes och restaurerades valvens och väggarnas målningar av konservator Lars Göthberg. Väggarnas målningar är delvis ödelagda under 1700-talet genom överkalkning och ändrade fönster.

Altarskåpet från 1400-talets slut är eventuellt av inhemsk produktion med påverkan från nordtyska arbeten. Skulpturer i **corpus** återger motiv från Golgata och Getsemane medan dörrarna fylls av **apostlar**. Skåpet vilar på en **predella** över altaret och har såvitt man vet aldrig varit undanställt.

Predikstolen är tillverkad på 1630-talet av holländaren Kaspar Pantén för äldsta slottskyrkan i Stockholm. Den skänktes 1692 tillsammans med bänkar och inventarier av Carl XI till Täby kyrka. Predikstolen var till en början placerad på södra sidan, men flyttades 1757 över till den norra väggen, för övrigt den enda förändring som återstår av 1750-talets restaure-

Interiör mot öster.

ring. Ornamenten på korgens fyllningar är tillkomna under 1800-talet. Den sexsidiga korgen vilar på en kolonn av marmor, utförd av bildhuggaren Willem Boy 1582 som solvisare för borggården på Stockholms slott.

1786–88 sker förändringar av kyrkobyggnaden då två nya fönster huggs upp mot norr och två medeltida, smala fönster samt ett rektangulärt fönster i söder förstoras. Kyrkans exteriör överputsas antagligen för första gången och fasaderna får en slätputs som avfärgas i ljus färgton. Interiörens väggar med medeltida målningar kalkas över medan valvens målningar lämnas orörda. Kyrkorummet får delvis ny fast inredning med nytt altare, **altarring** och läktarbarriär ritad av arkitekten Jean Eric Rehn.

1882–83 görs utvändiga och invändiga arbeten i kyrkan då bl a västportalen breddas och får funktion av huvudentré. Portar med fyllningsdörrar sätt in. Samtidigt uppförs ett vindfång i **nygotisk stil**. Västgaveln har möjligen haft ett ursprungligt rundfönster som förstoras första gången 1761 och senare även 1883. Fasaderna kalkputsas åter och får nu sin struktur med **spritputs** och släta omfattningar, **blinderingar** och hörn samt avfärgas i rosa färgton. Nya öppna bänkar med gavlar av gjutjärn ersätter de

Interiör mot väster.

slutna bänkkvarteren och nytt brädgolv läggs under bänkkvarteren.

1927–31 restaureras kyrkan under ledning av arkitekt Sven Brandel och konservator Anton Hällström. Kyrkan får elektrisk uppvärmning och belysning. Västportalens dörrar kläs med kopparplåt och rundfönstret ovanför porten får fönster av trä med blyinfattat antikglas. Målningar i **vapenhuset** och kyrkorummets väggar friläggs från tidigare överkalkning. Bänkinredningen byggs om och återfår sin slutna form med gavlar i trä, utformade för att stämma överens med Jean Eric Rehns **nyklassicistiska** inredning. Äldre målning på predikstol och altarbord återställs och övrig fast inredning målas i liknande färgställning. Pelare under läktaren marmoreras och vindfång byggs om. Kalksten läggs i gångarna mellan gravstenarna.

1956 görs genombrott i **sakristians** medeltida västmur för dörr till kyrkogården och en mindre tillbyggnad. Samma år konserveras altarskåpet av konservator Sven Dalén.

Vid en byggnadsarkeologisk dokumentation i samband med installation av golvvärme på 1960-talet påträffades rester av grundmurar för sidoaltare samt ett stort antal mynt, präglade allt ifrån 1300-talet till mitten av 1900-talet samt medeltida dräktspännen med mera. Fynden förvaras på Historiska museet.

Kyrkans interiör restaureras 1993–94 under ledning av arkitekten Uno Söderberg. Helmekanisk orgel med 25 stämmor byggs av orgelbyggare Mats Arvidsson som även ritat orgelfasaden. Det nya instrumentet ersätter en orgel från 1968 och en orgelfasad från 1792. Den nya orgelfasaden utformas som en pastisch av den tidigare, men i betydligt större skala. **Altarringen** kortas mot öster för bättre plats i **koret** vid begravingar. Nya, öppna träbänkar med mar-

kerad gavel och sits i röd färg ersätter bänkar från 1929. Läktarunderbyggnaden byggs om och kyrkorummet får i väster en panelklädd vägg, målad med tunn lasyr.

Övriga inventarier

Övriga äldre inventarier är rester av fot och **cuppa** från en medeltida dopfont av kalksten som förvaras på Historiska museet. Kyrkan äger medeltida **kalk** och **patén** av förgyllt silver. En gravhäll med vapensköld över Gere från 1345 är placerad i **koret** intill **altarringen** på södra sidan, invid östra väggen. Två **epitafier**, inmurade i kyrkans södra vägg, tillhör Johan Fred. von Schantz respektive Johan Palmstruch, den senare känd som det svenska bankväsendets fader. Hans gravhäll ligger under **altarringens** södra kant. En ljuskrona av malm är från 1600-talet. **Votivskeppet** vid nordvästra fönstret skänktes till kyrkan i början av 1700-talet och är av holländskt ursprung.

KULTURHISTORISK KARAKTERISTIK

Täby kyrka ligger i en av Upplands fornlämningsrikaste socknar, vilket tyder på en tidig befolkningstäthet. I dag tillhör Täby församling en av de folkrikaste i landet. Av församlingens fem kyrkor är Täby kyrka den mest använda, trots att den ligger en halvmil från dagens centrum. Den hör till de mera märkliga och uppmärksammade kyrkorna i Sverige. Miljön närmast kyrkan påminner om ett äldre sockencentrum med prästgård, skola och före detta ålderdomshem. I övrigt har miljön genom förtätning av bebyggelsen under senare decennier närmast fått en urban förortskaraktär. Kyrkan byggs under senare hälften av 1200-talet och är ett tidigt exempel på **salkyrka**. Förmodligen har den till-

kommit på initiativ av och bekostats av en av socknens frälsefamiljer.

Själva kyrkplatsen har en ålderdomlig prägel med en sedan medeltiden i stort sett oförändrad exteriör och till stora delar medeltida kyrkogårdsmur med **stigluckor** samt 1700-talets klockstapel och trädkrans av lind.

Att kyrkan ansetts betydelsefull vittnar också interiörens påkostade målningar på väggar och valv, 1600-talets gåvor från slottskyrkan i Stockholm och 1780-talets inredning, ritad av arkitekten Jean Eric Rehn. Adliga släkters gåvor till kyrkan, såsom **epitafier** och **gravminnen**, visar på historiska samband mellan betydelsefulla personer i bygden och i huvudstaden.

Kyrkorummets välkända och omfattande, nära nog i originalskick bevarade och i valven aldrig överkalkade målningar av Albertus Pictor ger kyrkan en särställning. Att **långhusets** murverk och höga, spetsiga gavelröste så gott som i sin helhet står kvar i sitt 1200-talsskick är mycket speciellt. **Sakristian** byggdes troligen under tidigt 1300-tal, medan **vapenhuset** med träport och lås tillkom samtidigt med valven i kyrkan vid 1400-talets mitt. Exteriören är sedan 1700-talet putsad och från 1880-talet gestaltad med **spritputs** och släta omfattningar.

Kyrkorummets kalkmålningar av Albertus Pictor och altarskåpet härrör från 1400-talets slut. De aldrig överkalkade valven tillhör Albertus Pictors kvalitetsmässigt förnämsta målnings-sviter med bildmotiv som **Nådstolen** och Tronande Kristus och Maria. Målningarna har en rikedom av dekorativt slingrande växtornamentik utmed valvribbor och väggpelare. Allt sammantaget gör att kyrkan främst upplevs som medeltida.

Invändiga årsringar från 1600-tal, 1780-tal och 1990-tal vittnar om en lång historia med

flera viktiga förändringsskeden. Predikstolen är ett vittnesbörd såväl om Stockholms slottskyrka, från vilken den skänktes på 1690-talet, som om en större förändring i Täby kyrka vid den tiden. En ny förändringsfas på 1780-talet kan avläsas genom altarbordet, **altarringen** och läktarbarriären, allt ritat av arkitekten Jean Eric Rehn, samt i kyrkans putsade fasader och fönstrens form. Färgsättningen av 1780-talsinredningen, i vitt och guld, härrör dock från 1800-talet.

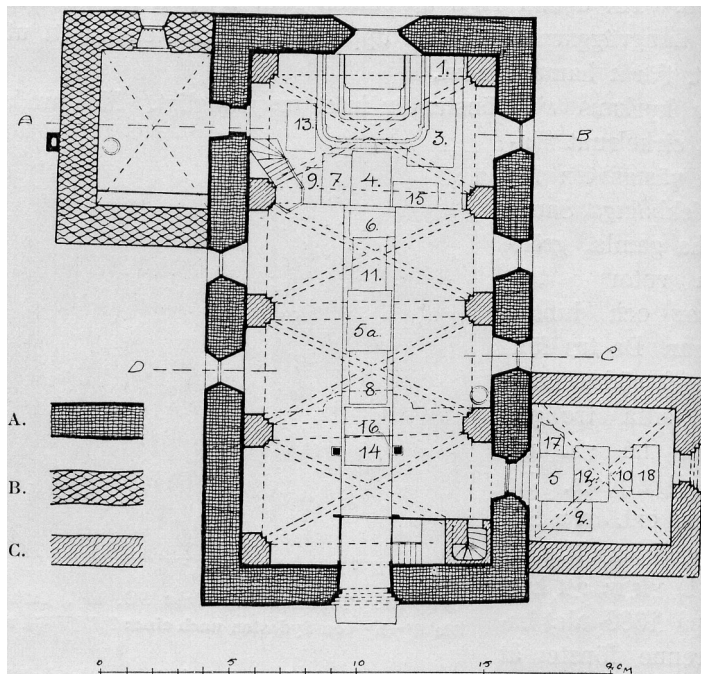
Inslag från 1990-talet är orgelfasaden, en pastisch i **nyklassicistisk stil** som av funktionella skäl fått ersätta originalet från 1792, som var utformat i samklang med Jean Eric Rehns **nyklassicistiska** inredning. **Altarringen** avkortades för att skapa mera utrymme i **koret** vid begravingar. Nya bänkar i modern stil och röd färg fick ersätta bänkar från 1929, vilka var utformade i syfte att bättre passa till den **nyklassicistiska** inredningen än 1880-talets öppna bänkar. Läktarunderbyggnadens panelvägg är också ett inslag från 1990-talet.

Att särskilt tänka på i förvaltning och användning av kyrkan och kyrkomiljön:

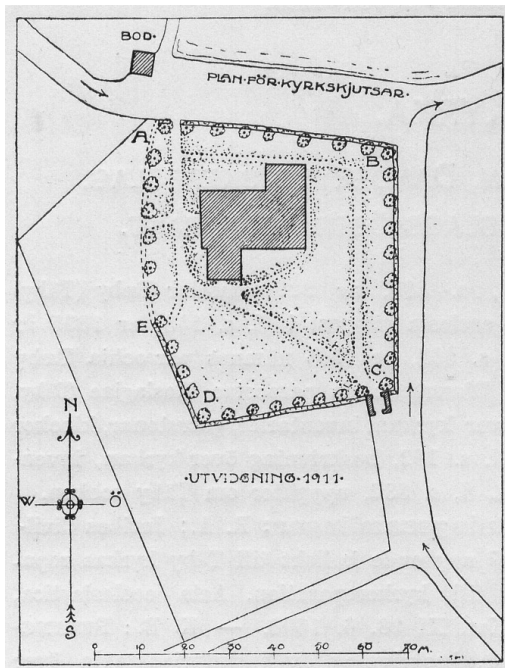
- kyrkogårdsmuren, södra **stigluckan**, klockstapeln och kyrkogårdens trädkrans bidrar till kyrkplatsens ålderdomliga karaktär

- byggnaden som helhet, med dess medeltida, oförändrade grundplan, den medeltida takstolen, höga spetsiga gavlar och branta takfall samt valv och målningar utgör ett nationellt omistligt kulturarv
- murverket i sig är ett oersättligt dokument om byggnadens historia och sin tids byggnadsskick
- kyrkorummets tidsprägel och karaktär av medeltid och sent 1700-tal ger besökare en historisk dimension och möjlighet att föreställa sig kyrkan och dess användning under olika tider
- de aldrig överkalkade valvmålningarna av Albertus Pictor utgör ett omistligt konsthistoriskt dokument
- altarskåpet med sin placering i **koret** sedan 1400-talets slut
- predikstolen berättar om slottskyrkan i slotet Tre Kronor och om förändringsskeden i Täby kyrka samt om sin tids konsthantverk
- 1780-talets inredning (altarbord, **altarring**, läktarbarriär) är utförd av en av sin tids mest framstående arkitekter, Jean Eric Rehn och vittnar om ett viktigt förändringsskede i kyrkan
- gravhällar, varav den äldsta från 1300-talet, och **epitafier** i kyrkan är viktiga personhistoriska vittnesbörder.

ORIENTERINGSPLANER

Plan, uppmätt av S Brandel 1915,
ur Sveriges kyrkor, Band 1, 1918.

Situationsplan, uppmätt av S Brandel 1916,
ur Sveriges kyrkor, Band 1, 1918.

KRONOLOGI

Årtal	Händelse	Källa
Tidigast 1250	Kyrkan byggs med långhus och kor i gråsten.	Brandel 1918
Troligen under 1300-talet	Sakristia med ribblöst kryssvalv av tegel byggs till vid korets nordvägg.	dito
1300-talet	Kalk och patén av förgyllt silver.	dito
1345	Gravhäll med vapensköld över Gere placerad i korgolvet.	dito
1400-tal	Södra och norra stigluckan byggs i bogårdsmuren, som möjligen är äldre.	dito
1400-talets mitt	Brand i kyrkans tak. Ovan valv finns rester av puts på långhusets murar och västgavel samt rester av tidigare öppen takstol.	dito
Senast 1450	Vapenhus med murar av gråsten och gavelröste av tegel byggs framför sydportal. Rikt järnbeslagen ekdörr med stort stocklås.	dito
1450-tal	Fyra kryssvalv av tegel slås över långhus och kor. Ny takstol.	dito
1480-tal	Kyrkorummets väggar och valv målas av Albertus Pictor och hans verkstad.	Göthberg 1996
1400-talets slut	Altarskåp tillverkas, möjligen i Stockholm, efter nordtysk influens.	Brandel 1918
Omkring 1500	Målningar i vapenhus.	Nilsén 1986. Stenberg 1948
1582	Kolonn med solur tillverkas för slottet Tre kronor av bildhuggare Willem Boy. Skänks till Täby kyrka 1696 som stöd för predikstol.	Brandel 1918
1630-tal	Predikstol tillverkas av holländaren Kaspar Pantén för slottskyrkan i slottet Tre kronor. Skänks till Täby kyrka 1696.	dito
1600-talets senare del	Epitafium på södra väggen och gravhäll i koret över Johan Palmstruch.	dito
1696	Förutom kolonn av marmor och predikstol, som placeras vid sydväggen; skänks bänkinredning och inventarier, bl a timglas och textilier, från slottskyrkan i slottet Tre Kronor.	dito
1600-tal	Läktare byggs i väster.	dito
1700	Storklocka gjuts av Gerhard Meyer.	dito

Årtal	Händelse	Källa
1710	Lillklocka gjuts av Gerhard Meyer.	Brandel 1918
1743	Epitafium över Johan Fred. von Schantz	dito
1757–58	Predikstolen flyttas till norra väggen och målas i marmorering i blå ton.	dito
1763	Ny klockstapel uppförs på berget norr om kyrkan.	dito
1785	Lindar planteras utmed bogårdsmurens insida.	dito
1786–88	I långhuset tas fönster upp mot norr och fönster mot söder förstoras. Fasader slätputsas och avfärgas i gulrosa kulör. Interiörens väggar i långhus , kor och vapenhus vitkalkas. Inredning med altare, altarring och läktarbarriär ritas av arkitekten Jean Eric Rehn.	dito
1792	Orgel och orgelfasad byggs av orgelbyggare Johan Ekengren.	dito
1833	Predikstol, altare, altarring och läktarbarriär målas i vitt med förgyllda, skulpterade ornament.	ATA
1852	Storklockan gjuts om av Joh A Beckman.	Brandel 1918
1863	Norra stigluckan rivs.	ATA
1882–83	Utvändig restaurering: Fasaderna kalkputsas med spritputs och släta omfattningar och avfärgas i rosa färgton. Portalen i västgaveln breddas och får funktion av huvudentré. Portar med ramverk och fyllning målas i gul kulör. Rundfönster förstoras igen och får rosettfönster av gjutjärn.	dito
1883	Invändig restaurering som senare förändrats.	dito
1910	Del av den medeltida, västra bogårdsmuren rivs för att användas vid byggande av kyrkskolan.	dito
1911	Kyrkogården utvidgas mot söder och väster.	dito
1922	Omläggning av spåntak på långhusets södra takfall, sakristian och södra stigluckan .	dito
1927–31	Restaurering av exteriör: Omläggning av spåntak på långhusets norra takfall. Västportalens pardörr kläs med kopparplåt och gjutjärnsfönster ovanför porten ersätts med fönster av trä med blyinfattat antikglas. Invändig restaurering och ombyggnad: Målningar på väggar i vapenhus och kyrkorum friläggs. Bänkar byggs om till sluten inredning med gavlar av trä. Äldre målning på predikstol och altarbord tas fram och övrig fast inredning målas i liknande färgställning. Pelare under läktaren marmoreras.	dito

Årtal	Händelse	Källa
1927–31 (forts.)	Långhusets gångar förhöjs och får stenbeläggning mellan gravhällarna. Vindfång byggs om och sakristians plåtdörr svärtas från att ha varit vit. Elektrisk uppvärmning och belysning installeras. Arkitekt Sven Brandel och konservator Anton Hällström.	ATA
1929	Ny stiglucka byggs i norr på platsen för en äldre. Arkitekt Sven Brandel.	dito
1931	Lillklockan gjuts om av G H Bergholz.	dito
1937	Ny begravningsplats anläggs och invigs på åkermark förvärvad av kyrkan.	dito
1953	Besiktning från sakristians vind av långhusets murar visar att kyrkans exteriör kan ha varit oputsad.	dito
1956	Sakristians medeltida västmur öppnas för dörr ut mot kyrkogård. Toalett och förvaring anordnas i sakristians västra del. Arkitekt Sture Elmén och Leif Almaas. Konservering av altarskåp utförs av konservator Sven Dalén.	dito
1959–61	Golv av Borghamnskalksten läggs i bänkkvarter. Ny glasdörr i ursprungliga sydportalen mellan vapenhus och långhus.	dito
1961	Vid installation av golvvärme påträffas rester av grundmur för sidoaltare. Murverksdokumentation utförs av antikvarie Evald Gustafsson.	dito
1967	Valvmålningar rengörs och konserveras av konservator Sven Dahlén.	dito
1967	Långhusfönster byts och korfönster får glasmålning ritad av arkitekt Carl Axel Acking.	dito
1975	Vapenhusets spåntak läggs om och får plåtskoning	dito
1980-tal	Nya begravningsplatsen utvidgas efter förslag av trädgårdsarkitekt John Dormling.	dito
1980-tal	Entrén byggs om med nya pardörrar innanför en innerdörr och ett vindfång, arkitekt Uno Söderberg.	dito
1992	Stockholms läns museum avstyrker förslag på tillbyggnad vid långhusets norrsida, flytt av gravstenar, vindfång i vapenhuset och omformning av koret, utom en mindre ändring av altarringen. Riksantikvarieämbetets beslut att godkänna tillbyggnaden överklagas av berörda gravrättsinnehavare som får rätt i Kammarrätten.	SLM

Årtal	Händelse	Källa
1993–94	Invändig restaurering under ledning av arkitekt Uno Söderberg och konservator Lars Göthberg. Valvens målningar och altarskåpet rengörs och konserveras. 1792 års orgelfasad nedmonteras och förvaras i Tibble kyrka. Ny helmekanisk orgel installeras och orgelfasaden ersätts med en pastisch. Orgelbyggare är Mats Arvidsson, Stallarholmen som även ritat den nya orgelfasaden. Nya bänkar byggs av trä och insidan lasymålas i röd färgton. Altarringen kortas mot öster.	SLM. ATA
1997	Runstenar i vapenhusets sockel konserveras.	ATA

KÄLLFÖRTECKNING

ATA Antikvarisk-topografiskt arkiv

SLM Stockholms läns museum, arkivet

Täby församlings arkiv

Göthberg, L, *Konserveringstekniska studier, vol 12*, Stockholm 1996

Bergström, P, m fl, *En vägvisare till Albert Målares kyrkor*, Helsingborg 1992

Brandel, S, *Sveriges kyrkor. Uppland I*, Stockholm 1918

Ferenius, Nordström, Nohrenius, Berglund, *Täby – stan på landet*, Uddevalla 1985

Ferm, O, och Rahmqvist, S, *Stormannakyrkor i Uppland under äldre medeltid*, Stockholm 1985

Jarneberg, E, *Täby – Historik, trakter, platser, Täby hembygdsförenings årskrift Nr 25*, Jönköping 1993

Kilström, B I, *Kyrkorna i Täby. Upplands kyrkor 191*, Katrineholm 1983

Nilsén, A, *Program och funktion i senmedeltida kalkmåleri*, Stockholm 1986

Nisbeth, Å, *Bildernas predikan*, Värnamo 1986

Stenberg, R, *Fornvännen 1948*